

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

II. De clericis non residentibus in ecclesia vel præbenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](#)

CAP. II.

CAP. II.
Ne pro pastoralis officii nostri sollicitudine, Ecclesiasticam disciplinam temporum difficultate ac hominum malitia licentia que in detersus labentem, quantum nobis ex alto conceditur, in pristinam sacramentorum obseruantiam reducere cupientes, confidantesque convenientis esse, ut clericis, maxime qui in facie ordinibus constituti aut beneficiari existunt, cuiuscumque gradus existant, non solum interius vita munditia & activitum splendore, exterius proualent, venia etiam exterioris eorum habitis & vestibus gravitatem & momentum honestatem quam ipsos decet pra se ferant, statim decessimus, & ordinamus, quod omnes & singuli clerici, qui dignitates, personas, canonicatus, & praebendas, parochiales Ecclesias, aut alia quacunque bene ficia Ecclesiastica qualiaconque sint obtinent, vel quin quibusvis facis ordinibus constituti sint, qui in hac alma urbe nostra permanent & moram trahant, & in illo in diu incedant cum debita & congrua tonante, velles exterioris ante infra genia feconde intitulat ut a velutibus & sagis laicorum omnino effundat, libet per personam communicacionis, a sub aliis, ac etiam crescente eorum contumaciam beneficiorum privationis, arbitrio nostro, seu dilecti filii nostri Iacobii titul. S. Marie in Coimlin. In hac alma urbe ejusque distritu Vicarii generalis, imponens penit. in eventu contraventionis incursum.

Nicolaus Quintus.

Concubinarii prevantur officiis, & inhabiles ad officia & beneficia declarantur.

CAP. II.

Si diligenter attendimus vitia singula, quæ in conspe-

Dstu populi decus viles cere faci

odibilis sit incepsus in clero, crimen incepsus hujusmodi,
quod plerique proprietatis impunita em fibi blandiuntur
tum minime verendum, immo quia non forte peccatum
non immerito contibere compellitur, & praeternit co-
propensius in curia nostra, quo illud ibidem videtur
Iandalusio, & ab aliis periculosis trahitur in exemplum. Hinc est, quod nos praefatis constitutionsi edito-
to, universis & singulis filiis Apostolice officiis, etiam
necon quavis romane curie officia exercentibus, etiam
ratione officiorum hujusmodi nisi sedis officiales non
conferantur, & alias quibuscumq; clericis eandem curiam
sequebantur, districtus inibimus, ne quisquam ex eis
concubinam publice in domo sua, aut alibi, ut illius tue-
muliorem ad aliorum turpem ultimam hujusmodi, sit
quamcumque mulierem in praesertim ceneretur, nisi
post praesentiam publicationem in valvis Bafileae Prin-
cipis Apostolorum de urbe, & in cancellaria nostra fa-
ciendam (quam etiam vim habere vobis munitionis
peremptoria) smita novem dies ab hujusmodi excessu
realiter & cum effectu defient, ac concubinam seu mu-
lierem ipsam penitus & omnino dimiserit, quodque; qui-
quis in ante concubinam vel mulierem tam tenere
praelumperit, omnibus beneficiis suis Ecclesiasticis, nec
non que in dicta curia obtinent vel exercunt officia, sive
in ipso facto privati, illaque exiung possint per quocumq;
alios libertate impetrari, idemque privati, necon quicunq;
alia concubinas & mulieres hujusmodi contra pra-

a. Ex Concilio Carthag. cap. 45. & ex generali Synodo sept. can. 19. 21. quae f. cap. omnis iudicata. Concl. Trident. fess. 14. cap. 5. b. In Presbyterio saeculari & libidinum sanctioe nrae dicitur. et auferit a summi Pontificis & Concilii. Nicæi canon. 3. 32. dif. cap. interdicti. & Nanneten. cap. 3. quae refutatur Barberini. lib. 2. decret. cap. 110. Loco prop. 6. cap. 197. Addit. Concil. Tridenten. fess. 25. de reforma cap. 14. & L. eum que. C. de Episcop. & cl. 1. Concil. Trident. fess. 25. c. 1.

100

sentem prohibitionem tenere praesumtum, illis
censeantur ad beneficia obtinenda, & in dicta cora
huiusmodi exercenda, nec illorum causas estimar-
tur, nisi inhabilitatem luam ante, per dicta letitiam
obtinuerint aboleri, & interim per eos in praeceptu
habeantur pro infectis.

Leo Decimus, in Concilio Lateranensi.
Incontinentes clericis, & felieris contra blasphemias heresiarum,
sacris canonum & iuris criminis statutis punitur, licet in una
bis numeros decernatur.

CAP. IV.

VII Clerici præferunt casu conueniente que non
nunquam praecpta vivant, facilius, ut concilium
acriter secundum canones puniantur. Si quod est
latus quam clericus de cunctis, propter quod illus
Dei in filios diffluentes, convictus facit, per se
proscaneantur. Concubinariis autem casis, utrilibet
five lati sive tenui, etiam
eorumdem canonum penitentiæ, negotiorum
tolerantia, seu prava confusione, etiam
prosternet. Et si aliquo modo suffragio, de
iuris cursum feruntur puniantur.

Pius Quintus

Pius Quintus.
Clericos nefandis criminis contra manum amicorum, dederat ecclesiasticalis privilegio exauuthorati, seculari jurisdictione, penitentiam in laicos iure statuta sunt receperunt tradentes.

CAP. V.

Hortendum illud a fætus, quo polluta, fætina
civitates tremendo Dei judgmento configurata, ac
bifumum nobis dolorum immixta, genitricem nostram
strum commoveret, ut ad aliam, quam patet, compen-
dendum, studia nostra conferamus. Sicut enim
Concilio i^o digne*re* constitutum, ac quicunque
cicilio i^o incontinentia, qui contra naturam, per
quam ita Dei vestri in filios difficiliter, deinceps
terram laborare, a deo deiciantur, vel ad agmina
nascienti poenitentiam detundantur. Verius autem
igit^e contagion impunita spe, qui manu*re* posse
necesse est, fiduciam in valeat, clericos inimicorum
criminis eos, gravius i^o cito*re* deliberauit,
anxiis interitum non horrefuerunt, hinc inservit
vulum legum viderum gladius fæcalium. Inservit
jam in ipso Pontificatus nostri principio hi et teles-
vimus, plenus nunc, fortiusque perseguimus intere-
mns, quoquef*re* Presbyteros, & aliis deinceps, fæ-
tes & regulares, cuique cum que*re* dignum
nra ex exercitu, omni privilege*re* censit, aucto-
rificio, dignitate, & beneficio Ecclesiasticis nomine
auctoritate privamus. Ita quod per habe-
crafaticum degradati, porre*re* statim recu-
tur, qui de his illud emere*re* sapient, supponit, i^o nos
hoc enim in exitio derelictos legitimis reperire
i*re* oportet. Rom. 1. Cal. f. 51.

TITVLUS II.
DE CLERICIS NÓN RESIDENTIIS
in Ecclesia vel præbenda
Pius Quartus, ex Concilio Tridentino

*Epis coporum non residentium in diocesis, et quae causae
fuerint paucæ.*

CAP. I.

DE salute gregis Domini nobis ex alto commissariatu trentinus cogitantes, eo libenter intendimus, per quae grecie continua florum cuseo et residentia a pastorum præserveruntur a noxiis, & in devium problemata refutandis trahimur reducatur, ut pastores ipsi refutentium ipsam prout tenentur, commodius facere, accrescere ipsius gregio curam libentias ac ferventias insigilate, & illum ab errorum precipitiis præferire, ac in fide orthodoxa, & devotione nostra continere valeant, opem & operam efficaciter impendimus, prout rerum & temporum qualitate pesca & confitimus in Domino salubriter expedire. Hinc est, quod non motu proprio, non ad aliquos nobis super hoc doctis petitoris infinitam, sed ad nostra mea deliberatione, universos & singulos venerabiles fratres nostros Episcopos, Archiepiscopos, Primate, & Patriarchas ab Ecclesiis & diocesis suis absentes in virtute sancte obedientiae, ac sub intenditi ingressu Ecclesie penam, eo ipso abf que alia declaratione incurrienda, difficit percepido monemus, ut omnibus polpotis quanto circius, in Romana Curia videbites moram in hinc, initia unum, extra eam velò in Italia, intradous, extra vero Italiam existentes, intra 4 menses à die publicationis præsentium in locis infra-scripsis faciendo compundatos, se itineri componere, & legitimis iunerbibus ad Ecclesias seu dioceses suas profici, & fœle personaliter conferre, ac ibidem, ut tenentur, redire, & pastorale officium exercere debant. Si quis autem à Patriarchali, Primali, metropolitano seu cathedrali Ecclesie sibi quoquacumque nomine jure immixtus, & quacunque illa dignitate, gradu & preeminentia præfulgeant, legimus impedimento, seu iustis rationibus cauissimis celantibus, sex mensibus tantum extra siam diocesem morando abscessit, quartus partis fructuum unius anni, fabrica Ecclesie & pauperibus loci per superiorum Ecclesiasticum applicandum, penam ipso iure incurrauit: Quod si per alias sex mensibus in hujusmodi absentia præseveraverit, aliam quam tam partem fructuum similliter applicandam, ex ipso amittat, & restante vero consumatur, ac levavi factorum canonum censure subjiciatur b, metropolitano, suffraganeo, Episcopos absentibus metropolitanis vero absente, suffraganeo, Episcopos antiquiori residens, sub pena interdicti ingressus Ecclesie ipso iure incurrienda, infra tres menses per litera vel nuntium Romano Pontifici denunciare tenetur: qui in ipso absentes, prout cuiusque major aut minor contumacia exegerit, sua supradictis auctoribus animadvertere, & Ecclesie ipsi de pastoribus utilioribus providere poterit, sicut in Domino noverit salubriter expedire.

CAP. II.

Privilegia & facultates concessa Episcopis in gratus pastorali residentibus.

Evidem autem Patriarchas, Primate, Archiepiscopos, & Episcopos mandatis nostris parentes, & apud suas Ecclesias, seu in eorum diocesibus personaliter residentes, specialibus favoribus & gratia prosequi volentes, ut liberis & commodis eorum officio fungi valent, eis, & eorum cibilibus ut quando residerint, etiam praetextu quoquacumque delictorum & excessuum atrociorum, etiam hereticis & laicis maiestate criminum per eos quomodo libet committere, ad cum parendum personaliter in Romana Curia per quoquaque judices ordinarios vel delegatos, etiam Sancta Romana Ecclesie Cardinals, nisi vigore specialis commissionis manu nostra vel Ro-

mani Pontificis pro tempore existentis signatae, trahi aut citari non possint nec debant, atque altera factas ciationes & censuras in eis approbatis, ac inde fecuta quacunque, nulla & irrisa, ac nullius reboris ac momentore, ac eis minimè afficiens aut arsata flatuimus & ordinamus. Nec non eos & eorum quemlibet ab omnibus & singulis decimis, subditis, & aliis oneribus ordinariis & extraordinariis quomodo libet nuncupatis, penos & succellores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, ac sedem Apostolicam, etiam motu proprio & ex certa scientia, ac etiam consistorialiter, etiam ad infinitam Regum & Principum quomodolibet, & ex quavis etiam quantumvis urgentissima, iustissima, ac pia, & necessaria causa, etiam pro defensione fidelis Catholicæ, ratione dictarum Ecclesiarum nunc & pro tempore impensis, illorumque solutione, auctoritate Apostolica, tenore præsentium ex simili scientia penitus & omnino eximimus & liberamus, ne ead id dilectis filiis modernis & pro tempore existentibus, S. R. E. Camerario, nec non Camera Apollinaris Thesaurario, præfidentibus & clericis, ac decimatum, subditorum, & aliorum onerum hujusmodi collectoribus & subcollectoribus, seu exactoriis & communisatis ad id pro tempore deputatis, etiam vigore quoquacumque privilegiorum, induitorum, & literarum, etiam præxilibus derogantibus, illatum in totum tenorem de verbo ad verbum exprimitum, eis quomodo liber concefforum & concedendorum cogi, seu compelli, & ob non solutionem, hujusmodi aliquas sententias, censuras, & penas incurrire posse decernimus, illisque & quibusvis alii in virtute sancte obedientiae, & libi noctis indignationis, nec non excommunicationis, aut suspensionis, aut privationis suorum officiorum & beneficiorum, que obtinunt, pro tempore obtinunt, eo ipso incurriendis penis, eodem Episcopos, Archiepiscopos, Primate & Patriarchas sic in dictis Ecclesiis, vel eorum diocesibus residentibus, quod in illis residenti, ut præfertur, ad solutionem decimatum, subditorum, & onerum præfatorum cogere, ac propter eorum non solutionem excommunicationis aut alias sententias, censuras, & penas promulgare quoquo modo audent seu presumant, districti inhibemus. Et insuper eisdem Episcopos, Archiepiscopos, Primate, & Patriarchis, sic ut præmititur, residentibus, ultra privilegium & indulta eis per quoquaque Romanos Pontificis prædecessores nostros ac sedem Apostolicam, & generalia, & Cancellaria Apostolica regulas conceffa, que in suo robore permanere volumus, tanquam dicta fedi delegatae in quibusunque cibilibus, criminalibus, vel misiis causis contra quoquaque clericos peculare particulares, ac etiam extra eorum monasteria seu regalia loca degentes regulares quomodolibet exemplios, auctoritate nostra procedere, & causas ipsas cognoscere, fineque debito terminare, ac quicquid terminaverint exequi & observari facere, ipsosque exemptos pro tempore delinquentes iuxta eorum exelsum & delicta punire, corriger, & omnem iurisdictionem in eos exercere, omniaque alia & singula in præmissis & circa ea quomodolibet necessaria & opportuna, quoquoniam facere, exercere, & exequi possimus, in omnibus & per omnia facere, exercere, & exequi liberè licite valeant, plenam & liberam licentiam ac facultatem, auctoritate & tenore prædictis concedimus. Decernentes ab eorum ordinationibus, interlocutionibus & decretis ante dissimilans sententiam, vel vim dissimilans habentem, & ubi agetur de morum correctione, nullatenus etiam ad nos & sedem Apostolicam appellari posse: & nihilominus per appellaciones quoquaque contra præsentium tenorem quomodolibet interpositas minime causas devolvit, aut etiam per quafvis inhibitions etiam quibusvis censuris & penis eis à quibusvis iudicibus ordinariis vel delegatis forsitan facienda, illa-

CAP. V.
Cum tam per sacra locum concilium Tridentinum, a quam etiam per sedes interbullas etiam desuper emanauit, & eam dicitur Cal. Romae apud S. Petrum, anno incarnationis Domini Septimo Cal. Decemb. Pontificatus postea non mandatum sit omnibus Episcopis, Archiepiscopis, & quibus animarum cura compiliari, & respondeat, pro eis sacrificium offerere, vel respondeat, Sacramentorum administratione, & benevolentia exemplo palcent, pauprem, alienigenam, perfidiam, peronarum curam paternam prout, & quae munera pastoralia, & eis diligenter ministrare. & sufficere, atque facere quod id est locum Concilii, dummodo ordinarios confundit, & authoritate firmatur.

Idem.

In favorem fiduciarum excusatur absentia, a cura pastorali res-

denti, dummodo ordinarios confundit, & authoritate firmatur.

CAP. III.

Sanctissimus in Christo pater & Dominus noster D.

Pius divina providentia Papa IV. ad cuius aures nu-

per pertenentes, nonnullos curata vel alias factos ordines,

aut personales residenciae reuiriencia beneficia obti-

nentes, sub prætextu quod literis operare dare cupiebant,

post confirmationem Concilii Tridentini, per sanctitatem suam sanctam & publicatam, secum ut literarum studio

in loco ubi illud vigeat generale, actu infusendo, & ratio-

ne beneficiorum per eos obtentorum hujusmodi insue-

ad quinquennium, vel aliud tempus tunc expellunt,

annimodo infra primum illius annum Subdiaconi fie-

rent, & ad reliquos ordines promoveri minime teneren-

tur, & tam idem quod interim, quam alii etiam ad cof-

alem ordines vel eorum aliquem seu aliquo promoti,

quod similiter studentes beneficiorum per eos obtentum, per

vicarios idoneos, per locorum ordinarios etiam congrua-

fructuum beneficiorum hujusmodi portione illis affi-

gnata, vel alias deputandois in divinis deserviendo, ani-

marum curam illis imminentem exercendo, & alia in-

cumbentia onera suppitorando, usquead amile tempus

personaliter in eisdem beneficiorum residere non teneren-

tur, & nihilominus inter omnes eorumdem beneficio-

rum fructibus percipere possent, per ordinarios sanctitatis

signaturas, seu prementiaris, seu officium dispensa-

ri, fibi pariter indulgeti obtinuerint, nullum in his

vel fraude vel circumventione locum, praesertim quod

absentes a Romana Curia, de quorum qualitatibus faciliter

notitia haberi non potest, quantum humam ratione, pro-

vidideri potest, vel in quare volens. Concil. etiam Tridentini

decreta inhacmodi dispensationes, & in-

dulta haec concessa, ac tam ipsius prementiaris,

quam apostolicas, & alia desuper confecatas & confi-

endas literas, processus habitos & habendos, per ea

dictis absentiis nullatenus suffragari, nisi singulorum

ordinatorum locorum in quibus singula beneficia hu-

jusmodi constituti confundit gratis praestandus ad id ac-

cedat. Apostolica autoritate declaravit.

Idem.

Clavis non prius admittantur ad regimina Ecclesiarum & di-

gitantur, nec beneficiorum preventibus gaudent, quoniam prius res-

dentia, iuramentum cum cautele praefittere.

CAP. IV.

Intendentes beneficiorum dispendios, & animarum-

pecunia conquis remedii obviare, de parochialibus

Ecclesiasticis curam animarum habentibus, per obti-

llorum possessorum successive vacantibus, & antea di-

spositioni nostrae referentes, non nisi per nos Ecclesiasti-

cis pravio rigoroso examine, de mandato nostro defu-

per specialiter facto, aut per diecessanum, vel fidei di-

gnorum testium depositum idoneis reperitis, & me-

lio illarum iuramento, ac etiam preicta fidejussione, de

se infra certum expellunt tempus ad locum beneficii

conferendi, & apud illud curam animarum illi immi-

cientem per scipios exercendo personaliter refidendi.

Astridis providemus, seu provideri mandamus. Rom. 3.

Martii. 1593.

Idem.

Ti qui majoribus Ecclesiis praesentis, pastorali residen-
tia commendari debet, & præcepti animarum veritate sanctimonium ju-
ris, & Conciilii Tridentini auctoritate.

2. Concil. Trident. fol. 11. a. decimo postmodum. Venerabilis
capitolorum memori; fidei, fons ergo in ipsa inven-
scans ac regata.

tentiam privationis, & depositionis prælatorum inobedientium hujusmodi procedere valemus, prout procedere intendimus: quo verò ad alios curam animarum habentes usque ad sententiam inclusivè procedat, & exequatur iuxta formam & tenorem dicti Concilii, & litterarum nostrarum prædictarum, cum eisdem facultatis, ut suprà, ac alia faciat, & exequatur, prout in dictis literis live bullis continetur, cum potestate citandi, inhibendi, excommunicandi. Iuspendi à divinis, declarandi, intercedendi, agravandi, regravandi, carcerandi, & brachium seculare decernendi, relaxandi & exequen-
di, alias faciendo necessaria quomodolibet & opportuna, contraria quibusunque non obstantibus.

Pius Quintus.

Ecclesiasticum ministerium nequit committendum nisi per-
sona qua residere in loco & curam Ecclesie per seipsum valeat ex-
istere.

CAP. VI.

Cypientes pro nostri palioris officii munere Christi
fidelium animarum salutem quantum cum Deo pos-
sumus salubriter consulere, & parochialibus Ecclesiis
eum curam parochi, prout tenentur, in divinis debitis &
laudabiliter deferire, inheretent enim decretis facili
Concilii Tridentini, motu proprio, & ex mera deliberatione,
certaque scientia nostra, ac de Apostolicis potestatis plenitude,
hac nostra perpetuo valitura constitutio
constitutio omnes & singulos rectores parochialium Eccle-
siarum, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis,
conditions, & praeminentiae fuerint, in quibuscumque
regni, provinciæ, civitatibus, dioceſibus, ac aliis Chris-
tiani orbis partibus conſidentes, qui parochiam Eccle-
siam, ac canoniciatum, aut dignitatem, etiam post Pon-
tificalem maiorem seu Principalem in quibusvis Patriarchalibus, & metropolitanis vel cathedralibus, seu
collegiatis Ecclesiis, seu aliud quocunque beneficium Ecclesiasticum, etiam quarumcumque dispensationum à
Romani Pontificibus Prædecessoribus nostris, seu etiam
a nobis haecens quomodo ibet impetraturum, ac litera-
raturum Apostolicarum defaper expeditarum titulo, quas
omnes haec praefati constitutio abolemus & revoca-
mus, feu quocunque alio praetextu obtinet, cum prima
& precipua debet esse cura animarum, cosad residen-
dum in Ecclesia parochiali, & ibi in divinis deferven-
dum, debitoq; eorum officio fungendum omnino teneri
& obligatos esse, ac ad id per Episcopos, & aliorum loco-
ordinarios, etiam tanquam Apostolicis sedis delega-
tos, sub fententia & censuris Ecclesiasticis, ac pecu-
liariis arbitrii eorum declarandis, ac etiam privationis
dictarum parochialium, & aliorum quorumcumque bene-
ficiorum poenis, quacunq; appellatione remota, cogi &
compelli posse & debere, auctoritate Apostolica tenor
plaintum statuum, præcipuum, & ordinamus. Eos
ramen sic reidentes in Ecclesia parochialibus, omnes &
singulos fructus, redditus & proventus, etiam canonica-
tis ful, vel dignitatis, feu alterius cuiuscumque benefi-
ci, exceptis duntaxat quotidianis distributionibus, &
aliis quæ ex iusta causa absentes perciperent solent, lu-
teri volumus. Sicq; per quocumque iudices & commis-
sarios, etiam canarum palati Apostolicae audidores, ac
Ecclesia Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quavis
alteri judicandi & interpretandi facultate, interpretari,
judicari, & diffiniri debet: Nec non iritum & inane,
quicquid fecus super his à quocumque quavis auctoritate
scienter vel ignorante attentatum forsan effactum,
vel in posterum contingit attentari, decernimus & de-
claramus. 8.I.d.Iul. 1568.

Idem.

In beneficio curati & parochialibus residere tenentur quibus cre-
tita est curam animarum cura, aut privilegia collata in gratiam pastoralis
residentia amittunt, & perim canonicos subieciantur.

CAP. VII.
Insuprema militantis Ecclesiæ specula meritis licet in-
sufficientibus divina dispositione constituti, cunctos
non solum vigilantibus nostris commissariis dominicis gree-
ges, sed etiam singulorum pastorum suorum cunctis in-
tentia nostræ mentis acie collusantes, studium efficax,
operanque fedulam ad hoc omnino statuimus adhibere,
ut quemadmodum oportetum faciat Concilii Tridentini
progressum, felicemque exitum Domino cooperante
præstitum, ita sanctissimam illius decreta, ipsorum praefectio
que in Apostolice follicitudinis partem vocatæ
sunt parorum officium concementia, non tepide, neque
diffusimenter exequuntur. Sanè licet in Concilii praefato
saluberrimo fuerit ordinationis decretum, quod om-
nes & singuli venerabiles fratres nostri Patriarchæ, Pri-
matæ, Archiepiscopi, & Episcopi, & alii beneficiati,
apud Ecclesiæ spongas suas refudite teneantur: nonnulli
tamen (quod non sine animi nostri maxore referimus)
ad eos, gregumque, quos olim derperdidit Salvator no-
stræ propriæ langue redimere dignatus est, sibi credito-
rum oblitii sunt, ut etiam nunc in alma urbe vel alibi
commorantes, & faciendo spiritualis matrimonii inter
eos suæ: Ecclesiæ solenniter contracti uia confundentes,
spongas suas in longa quadrividuale regelias, & prædi-
cas Ecclesiæ suocumq; modo tibi concilia invitere, &
apud illas, ut probos & providos parres familias decet, re-
fidere non current, in perditionem animarum suarum, &
suditorum suorum, & pecuniorum exemplum & scandalum
plurimorum. Nos hanc illorum contumaciam
alij etiam temporalis poena metu frangendam fea-
convincendam esse censes, motu proprio, & ex certa
scientia nostra, ac de Apostolicis potestatis plenitude,
omnibus & singulis Patriarchis, primatibus, & Episcopis
præfatis, ac aliis quibuscumque etiam quovis auctorita-
te, dignitate, gradu, vel praeminentia præfulgentibus, di-
ctas Ecclesiæ in commendam, vel administrationem, aut
alio quovis nomine obtinentibus, & aliis quibuscumque
beneficiatis curam animarum habentibus, qui iuxta de-
creti super Residentes in Concilio prædicto promulgata
tenorem, personales in suis Ecclesiæ residentiam facere
teneantur, in virtute sanctorum obedientia, ultra penas in
dicto decreto Concilii contentas, etiam sub privationis
coram a regimine & administratione Ecclesiæ suarum,
ac alia nostro, & pro tempore existentis Romana
Pontificis successoris nostri arbitrio impendi possint,
disinde præcipiendo per Apostolicascripta mandamus,
quatenus omni mora cessante, in eisdem suis Ecclesiæ
juxta formam & tenorem dicti Concilii personaliter refi-
dant, & nihilominus, si quos mandato nostro hujusmo-
di (quod abit) non parere contigerit, ne etiam tales ab-
fentes melioris in hac parte conditionis, quam ceteri in
suis Ecclesiæ residentes existant, hac nostra perpetuo va-
litura sanctione per praefentes statuimus & ordinamus,
quod deinceps omnis & singula, mobilia & immobilia,
etiam in urbe vel eius distritu existentia, & se move-
tia, res & bona, iura & actiones, cuiuscumque qualitatis,
valoris, & ubicunque locorum confulant, ad Patriarchas,
Primates, Archiepiscopos, Episcopos, & alios quoscumque
etiam quovis auctoritate, dignitate, gradu & praeminentia
præfulgentes, Ecclesiæ prædictas in titulum, vel commandam, live administrationem, aut alio quovis
nomine obtinentes, & alios quoscumque beneficiarios
curam animarum habentes, qui extra prædictas Ecclesiæ
dioceses, etiam in Romana Curia, aut alibi de-
gentes, & juxta decretum & formam Concilii hujusmo-
di non residentes decesserint, pertinentia, & per illos
suarum Ecclesiæ, ac quorūcumque monasteriorum,
Prioratum, Propositurarum, & aliorum beneficiorum
Ecclesiasticorum, cum cura & fine cura, secularium &
regularium, quæ illi quomodolibet obtinuerint, ac fru-
ctuum, reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum, nec

non penionum annuarum sibi super similibus fructibus, redditibus, & preventibus reservatarum, & assignata ratione occasione quaestia: etiam facultatem specialem de illis, aut carum parte tefandi, & alias liberè disponendis a nobis & a quibuscumque aliis Romanis Pontificibus prædecessoribus & successoribus nostris, etiam clausum quod facultates huiusmodi revocari non queant, aliquis irritabitur decretis obtinuerint, & in yilliarum literarum delaper confectorat de rebus & bonis huiusmodi jamque depoerint, tanquam spolia ad Cameram Apofoliticam legitime pertincent. Licetque dilectis filiis moderno, & pro tempore existenti consilio nostro generali, & suis die Cameram delaper, in eventu decessus huiusmodi solitum inventarium super rebus & bonis praefatis conficeret, illaque pro de religiosi clericorum polis fieri soleat, ad dilecti filii nostri moderni, & pro tempore existentis generalis Theatrali manus redire, dicitq; Cameram applicare, cuiusvis licentia deluper minime requiriatur. As facultates deluper confectorat literas praeditas etiam motu & clementia sumilium etiam in recompensam laborum & obsequiorum eriam nobis, & Ecclesie Romane dicteque fidei impennorum quomodolibet cum cesas, & etiam teratis vicibus ap' obstat, illorum omnium tenores praefinitibus pro sufficien' expressis, & ad verbam infertis habentes, in eventu obitus huiusmodi, etiam si in ube, aut ejus distractu, vel alibi extra suas Ecclesias (ut praefatus) certeget, & nunc prout ex iure, & contra in dictu contumacia peccatum ejusdem porfetatis plenitudine, & tenore revocamus, casuum, & annullamus, & tam eas, quam per traximus, quomodolibet pro tempore condita factas, testamento, codicilos, legata, donationes, & alias dispositiones qua fibet etiam ad pias causas, vel in remunerationem servitorum, nulla & invalida, nulliusque robos ris vel momenti fore, neque ei quicunque contra præsentium tenorem suffragari, & sic per quicunque judices & comissarios quavis autoritate fungentes, & S.R.E. Cardinales in quavis instantia, sublati eis & eorum cuique quavis a liis iudicandi & interpretandi facultate, iudicata & diffiniti debere, ac quicquid fecus a quoquam quavis autoritate scienter vel ignorante attenari contingit, irritum & inane destrimur. Per hoc autem notitiae, & Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum ordinationibus, referacionibus, & decretis, quoad Prelatorum, & aliorum beneficiorum etiam in suis Ecclesiis aut diecesi, residendum, & ibi decendendum, que etiam ampliatis & extendimus ad habentes Ecclesias in urbis distractu, ibique residentes & decadentes, polia Cameram Apofoliticam applicata haecdens emanatis, nulla tenacis prejudicare, nec quicquam in eis alterante intendens, sed ea in suo robore, ante, manere volumus, præverquam quoad eos qui in suis Ecclesiis iuxta formam praedicti Concili tefandi, & specialem iacentem tefandi habuerint: hanc enim tantum salvam eis esse volumus, ita ut generalis licentia tefandi eis quamquān rebus minimē suffrageat, sed sola speciali quam habuerint tueri possint. Rom. 7. Calend. Dec. 1564.

TITVLVS III.
DE SPOLIIS CLERICORVM.

Paulus Tertius.

Bona Pralatorum sine facultate restandi decedentium ad reverenda Camera Apostolica fiscum perirent.

C A P. I.

Romani Pontificis providentia circumpensa, dubia quæ litium dilpendia afferre possent, in sua declaracionis arbitrio tollit, ac deluper statuit & ordinat, prout rerum qualitate penfata, conficit in Do-

Pius Quint

Sacra supellec[t]is ornamenta & res deinceps cuncte inveniuntur sub nomine spoliorum pertinentium Camera Apollinis.

Digitized by Google